

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za **inserate** se plačuje 1 krone temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Slovenci v Gradcu.

Večkrat radi z nekim skritim ponosom in v svesti si velike moči povdarjamo, da živi v Gradcu okoli 30.000 Slovencev, da je nemški Gradec največje slovensko mesto. Zares vse to se sliši lepo in prijetno za velikega idealista in fantasta, ki ne pozna dejanskih razmer, ki ne ve kako so ti slovenski elementi, ki živijo razkropljeni v velikem nemškem mestu in kako so oni, ki bi se naj čutili poklicane in dolžne, da zberejo te neštete vrste naših slovenskih ljudi, ki ginevajo in se potapljajo v Nemštvu, brez stika in zveze s svojo slovensko domovino, brez stika in zveze med seboj.

Pred kratkim sem čital v drugi številki letošnjega letnika češke revije „Slovanský Přehled“ podrobno sliko narodnega stanja Poljakov v Berlinu. Človeku, ki čita vse to in sliši, da ima ona peščica Poljakov v Berlinu — in najsi jih bo tudi 50.000 — peščica so v velikem svetovnem mestu, kakor je Berlin — nič manj ko petdeset dobro organiziranih društev, ki skrbijo za povzdigo in okrepitve narodnega poljskega življa — ta bo strmela in zmajeval z glavo, in če je Slovenec one običajne naše vrste bo rekel: to ni mogoče, ali pa si bo potolažil za trenutek vznemirjeno vest z onim prastarim izgovorom, ki nam pride vedno prav: že mogoče, da je tako, ali pri Poljaki je to vse drugače to so drug narod, ko smo mi, Slovenci, mi za to nismo, smo za to preslabi, premaloštevilni. — To so oni večni izgovori za nas, za one, ki jim tu pa tam še slovensko srce očita, da so preleni, da storijo premalo.

Na vse to, naravnost velikansko narodno obrambno delo naših severnih slovanskih bratov Poljakov in Čehov proti Nemcem gledamo mi slabotni in mehki Slovenci kot na nekaj čudež, kot na nekaj za nas Slovence sicer lep, posnemanja vreden, a gotovo nedosežen ideal!

In slabotni smo dovolj, da še poguma, niti volje nimamo, kako bi se tudi mi Slovenci začeli bližati temu visokemu idealu, kako bi tudi mi, spočetka vsaj v malem skušali dosežati druge narode, ki ne živijo nič v bolj-ših razmerah ko mi in so vendar dosegli naravnost velike uspehe, da mirno tekmujejo s številnejšim nasprotnikom in se jim ni več bati, da izginejo s površja in utonejo kot žrtve nenasične nemške politike.

Tu mora izginiti vsa rahločutnost slovenska, vsa melanholija in vsa ona resignacija, ki postaja tako rada moderna in domača pri nas inteligentnih Slovencih, ki z visokega obsojamo in se zgražamo nad nemškim početjem, ki smo radi tako visoko dostojni in

vzvišeni nad ostudnim barbarizmom in nekulturo Nemštva, kateremu je vsako sredstvo dobrodošlo, ki mu le služi v zatiranje in izpodpiranje slovenskega življa na domačih slovenskih tleh, kakor v tujini.

In pri vsem tem mi dosledno pozabimo na to, da se ne godijo čudeži v razvoju in napredovanju posameznika kakor tudi v razvoju in napredovanju narodov — da je vse le naravna in neizogibna posledica dela, ki stori narode močne, da napredujejo in gospodarijo slabejšim.

In mi Slovenci ne delamo, ker ne znamo delati, mi nismo naroda vzbudili, ker ga nismo znali! Mi nismo vzgojeni tako, da bi čutili potrebo, da dvignemo duševni nivo našega ljudstva, da dvignemo in izčrpamo vse one velike sile, ki jih hrani vsak narod in tudi naš slovenski. A pri nas spo-te site, ker ni nikogar, ki bi znal in imel voljo in moč jih vzbuditi. Priznajmo si: mi, ki smo poklicani, da vzgojimo in vodimo naš narod — nam manjka samim prave vzgoje, ki bi nas usposobila in dosledno tudi tirala in silila v to. To se pozna povsod pri nas Slovencih, to se pozna in že bridko občuti povsod v domovini tudi tam, kjer se nam ni bati Nemcev, ko se vidi, da ostane vse pri starem, vse tam kakor nekda, da pravega, trajnega napredka ni najti nikjer, da opažamo le nazadovanje pod pritiskom in vplivom Nemštva, ki zna sezati daleč in globoko v slovensko ozemlje.

To stagnacijo, ta konservatizem slovenskega „dela“ občutimo pa zlasti mi Slovenci v tujini, v nemških mestih, ko vidimo, kako gine nešteto naših slovenskih rojakov v nemškem morju. In zbirati in združiti te slovenske ljudi v tujem mestu, ko so prišli že od doma brez vse zavednosti in brez vsega smisla in čuta za slovensko stvar, ko niso nikdar še vedeli in čutili, da so Slovenci — to bi bil pač skoro čudež.

In to vidimo Slovenci v Gradcu dan na dan. Tisoče in tisoče slovenskih delavcev in obrtnikov se ponemči in pozabi, da je Slovenec, ker nikdar prav vedel ni, kaj je to. Pod tem trpi vse naše delo, vsa naša stremjenja po ohranitvi slovenskega življa v Gradcu. Če se doma ne vzgoji ljudem onega najprvotnejšega, kako hočemo to doseči v isti meri v tujem mestu, ko ni več one lepe prilike, pa tudi ne več one mlade sprejemljivosti za ideale narodne, ki v tujini pač ne izboljšajo zaslužka in kruha, za katerega se bomo. In buditi v človeku smisel za te ideale, da ljubi in ohrani svoj slovenski jezik — še le takrat, ko ga že več ne rabi, ko mu že več ne koristi — je malo prepozno! Drugič več.

Svetovno-politični pregled.

Domače dežele.

V državnem zboru so v seji dne 30. novembra provzročili radikalcem nemške in češke narodnosti v zbornici tak škandal, da so se celo spoprijeli. Kmalom so se pa duhovi zopet pomirili in zbornica je sprejela predlog volilnega odbora glede razdelitve mandatov odklonivši vse manjšinske predloge. Na to je zbornica prestopila k razpravi nadaljnjih skupin volilne reforme. Poskusali so obstruirati Vsenemci obeh bar, dosegli pa niso več, kakor da je seja trajala dolgo v noč.

V soboto je bila pa zadnja za nas Slovence velevažna seja v kateri se je razpravljalo in odločilo o razdelitvi mandatov na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem, Primorskem in v Dalmaciji. Debata je bila zelo živahna, vdeležili so se je naši klerikalni in liberalni poslanci in nemški poslanci iz naših dežel. Posl. Ploj je ntemeljeval svoj predlog naj se pripojijo mestnemu volilnemu okraju celjskemu vsa južnoštajerska mesta in trgi izvzemši mesto Maribor. Nadalje predlog naj se pripojijo slovenske občine murskega in radgonskega okraja volilnemu okraju mariborskemu, kakor je bilo to v prvotnem vladnem predlogu predlagano. Utemeljeval je tudi svoj predlog naj se koroške Slovence, katerim bi po številu pritakala dva državnozbornska mandata združi v en sam volilni okraj in jim vsaj ta edini mandat osigura.

Proti Ploju je govoril Wastian v svoji znani maniri. Napadal in obrekoval je Slovence, slovenske poslance in voditelje, ščuval na sprost način proti vsem našim težnjam po politični in kulturni ravnopravnosti z vidnim namenom Nemce, nemškutarje in vladne organe proti nam. Na to je govoril posl. Plantan, Voušek, Šusteršič in Tavčar ter vsak po svoje zagovarjal naše zahteve.

Posl. Pommer si je pa konečno privoščil še posebno surov napad na slovenski in ves jugoslovanski narod. Lagal je pred vso zbornico, ne da bi bil kdo na mestu pribil te neresnice, da so Slovenci in Jugoslovani — in sicer preprost narod njih razumnost in častnikarstvo neizmerno surovi in da na nečuten način napadajo Nemce in njih politične voditelje, lagal je nadalje, da je med Slovenci število zločinov večje nego med Nemci. S kratka v tem zadnjem trenutku, kateri je imel zapečatiti nadvlado Nemcev v naših krajih ter jim slovesno uzakoniti neštivilne predprave v naših krajih, v tem samem trenutku, ko bi vsak količjak izobražen in olikan človek tiho in mirno in tudi malo sramežljivo vtaknil v žep nezaslužene in neopra-

vičene te predprave, so ti gospodje s svojim surovim in prepotentnim govorjenjem, hujkanjem in sprostim zabavljanjem na slovesen način dokazali, da je vsa tista njih politična in kulturna prednost pred nami le zgolj humbug. Gospodje so samo bolj nesramni kakor mi, in do brutalnosti brezobzirni — to je vse, o kulturi in drugih takih lepih stvareh — naj pa vsaj nemški poslanci iz naših dežel iz previdnosti molče, ker se sicer pred vsem svetom kompromitirajo.

Sprejet je bil predlog odseka — in vse obljube „Slovanske zveze“, da bode v zbornici dosegla še kake spremene v prilog spodnje štajerskim in koroškim Slovincem so splavale po vodi. Štajerci in Korošci plačujejo sedaj zato, da bode klerikalna stranka na Kranjskem imela vse mandate.

Na Löckerjev predlog je zbornica potem prešla takoj na tretje čitanje ter je se v tisti seji sprejela novi volilni zakon s 194 glasovi proti 63 glasovom. S tem je ta velevažen zakon, ki naj pomenja začetek nove, boljše dobe za Avstrijo, v zbornici rešen. Slovincem ne prinaša onih koristi, katere bi smeli od volilnega zakona pričakovati: na Koroškem bode naš položaj še slabši nego je bil do sedaj, toda od nas je odvisno, od podrobnega dela v narodni, ali bo imel naš narod vključ temu še kaj nade, da si v do-gledni dobi pribori pravičnejši volilni zakon. Tega v prvi vrsti prosvetnega in gospodarskega dela se moramo sedaj poprijeti z vsemi močmi.

Vnanje države.

— **Srbija.** Srbska vlada bode v kratkem odgovorila na avstrijsko noto. Srbski poslanik Vujić na Dunaju se je vrnil te dni z Belegrada na svoje mesto, da začne pogovore z baronom Aehrenthalom. Nadejati se je, da se to vprašanje za obe državi ugodno reši.

— **Francozko.** Kardinal pariški Richard je poslal svojega tajnika v Rim, da sprejme poučenje in navode, kako naj se vede duhovstvo v nadalj-nem razvoju cerkvenega vprašanja na Francoskem. Te instrukcije, katere prinese iz Rima ostanejo tajne.

— **Norveško.** Vlada namerava, kakor poročajo listi proglasiti Norveško kot nevtralnno državo ter jo s tem nekako osigurati pred napadi od katere koli strani. Angležki listi svetujejo, naj bi se vse tri skandinavske države, Dansko, Švedsko in Norveško proglasile nevtralnimi, kar bi bilo za te tri narode gotovo tudi najbolje.

— **Špansko.** Novo ministerstvo je sestavljeno pod predsedstvom Maret-a, kateri je razvil svoj vladni program v zbornici.

Dopisi.

Celje. Nekaj misli k poslednji predstavi v „Narodnem domu“. Po dolgem času se je zopet enkrat otvorila velika dvorana našega v istini narodovega doma.

Vzbudila se je boginja dramske umetnosti, zaklicala iz množice in množice so se odzvale temu pozivu!

Prihajale so . . . prihajale . . . izpolnile do zadnjega prostora velikanško dvorano, da ni bilo možno naposled nikomur več notri.

Mnogo odličnih rodbin je moralo domov brez vstopnic, mnogo priprostitih ljudi se je vrnilo, ker se niso mogli več vgzoditi v neprediren zid z gledalci naravnost naphane dvorane . . .

Lejte celjski Slovenci. Kako vsprejemljiv za vse dobro in lepo je naš slovenski človek. Njegova duša je mehka kakor vosek.

To vedo naši nasprotniki in so pri vstrajnem, neumornem delu.

V Celju je pa ravno v zadnjih letih glede gledališnih predstav — razven družega — nastala popolna stagnacija.

„Gledališče je šola . . .“ „gledališče je cerkev . . .“

To šolo ljubi naše ljudstvo, to je dokazalo pri tej predstavi kakor tudi pri mnogih prejšnjih!

Imejmo srce za ta klic slovenske duše in oklenila se nas bode z vso silo.

V gledališču si vzgojimo inteligenco po naših trgih, vlijemo v otrpla srca ognja življenja in smisel za druga ne samo vsakdanja vprašanja, v gledališču si vzgojimo narodno okolico. Dandanes ko preplavljajo naše mesto in v bodoče tudi okolico z nemškimi šolami, si moramo z vsemi mogočimi sredstvi skušati ohraniti vpliv na odraslo mladino. Važen moment je tudi gledališče. Postani velika dvorana „Nar. doma“ v tem oziru res prava šola. Moči je v Celju dovolj! Igralci in igralka znajo, da je kaj! Pripomrimo jim v njihovih blagih namenih po svojih močeh in brez dvoma bodo započeto delo z veseljem nadaljevali.

V nadi, da se te naše srčne želje uresničijo, jim kličemo: „Živeli!“

Iz Prage. „Podporno društvo zaslovenske visokošolce v Pragi je imelo 10. listopada t. l. svoj občni zbor. Odbor je poročal o delovanju društva v preteklem društvenem letu 1905/6, kar je itak prijateljem društva znano iz letnega poročila, katero se je njim poslalo. Omenimo samo imenovanje prvega častnega člana našega društva g. profesorja češkega vseučilišča dr. Karla Chodounskega za izvanredno velike zasluge, katere ima za slovensko dijaštvo v Pragi in za naše društvo. Pri tej priliki je imel govor odbornik g. dr. Ivan Žmavc, iz katerega navedemo nekoliko najvažnejših točk. Velikega pomena je, da študira slovenska mladina v Pragi na čeških učiliščih. Čehi so prvi narod v Avstriji, kar se tiče kulturnega in gospodarskega napredka, in Slovenec se more od njih mnogo naučiti, mnogo več nego od Nemcev, ker mu je pot v češko družbo odprta in ga povsod radi sprejmejo ter ga o vsem podučijo. Posebno slovenski tehniki imajo na Češkem kot v najindustrijalnejši deželi v državi ogromno polje za svoje študije ter morejo pozneje v svoji domovini v marsičem Čeha posnemati, zlasti pa, ker so slovenske dežele kakor nalašč vstvarjene, da se jih tehnično izrablja. Dalje omenja g. govornik težko stališče revnega slovenskega dijaka, ki pride v Prago z nemško maturo, ker si ne more ničesar postranski zaslužiti radi neznanja češčine. Toda tudi temu se je pomagalo, dokler ni še

bilo podpornega društva. Gospod profesor dr. Chodounsky in po njegovem posredovanju tudi drugi gospodje so takega dijaka podpirali. Sedaj pa, ko se je društvo ustanovilo, je mogoče tudi manje premožnim dijakom v Pragi študirati. Vendar ne bi moglo društvo tolikim dijakom in v taki meri podpor deliti, ako bi imelo samo k razpolagi doneske, ki pridejo iz domovine, in ga ne bi podpirala češka javnost. Posebno to se je zgodilo minulo leto, ko je dalo nepričakovano darilo 1000 K neimenovane gospe povod, da se je začela med češkim narodom v prilog našega društva akcija, na čelu katere je bil g. profesor dr. Chodounsky in katera je imela velik uspeh, o čemur najbolje govore številke. Od vseh prispevkov v preteklem letu je bilo namreč skoraj 40% čeških. Kakor se gospod profesor nesebično žrtvuje za razvoj slovenskega alpinizma, ravno tako in še v večji meri za naše revne, pa pridne dijake in za podporno društvo, s čemur dejanski izvaja češko-slovensko vzajemnost. Radi tega je društvo enoglasno imenovalo g. profesorja dr. K. Chodounskega svojim prvim častnim udom v znamenje ljubezni, hvaležnosti in priznanja njegovega nesebičnega in plemenitega delovanja na polju češkoslovenske vzajemnosti ter iskreno želi, da bi nam Bog blagega gospoda še mnoga leta ohranil.

Potem so bile volitve. Izvoljen je bil zopet stari odbor, izvzemši enega člana, ki je odšel v domovino, kjer je dobil mesto enega člana, ki je odšel v domovino, kjer je dobil mesto učitelja na realki v Idriji. Bil je to naš I. tajnik g. Ivan Vavpotič, akademični slikar. Na mesto njega je bil izvoljen I. tajnikom g. dr. Egon Zeis, kr. dež. koncipist, ki je prevzel češko agendo našega društva.

Prispevki za katere v običnem številu se prosi, naj se blagovolijo pošiljati na naslov društvenega blagajnika: g. dr. Karel Šebesta, advokat, Praha II., Spálená ul. 24.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Miklavžev večer** priredi Čitalnica v sredo, 5. decembra na običajni način ob 8. uri zvečer. Vstopnina za odrasle 40 v, za dijake 20 v. Otrok brez zanesljivega spremstva se ne bo pustilo v dvorano.

— **Rodbinski večeri** se bodo prirejali v gostilni „Narodnega doma“. Program bo obsegal godbo, petje itd. Prvi tak večer bo 15. decembra.

— **Pozor!** Dne 8. decembra t. l. se vprizori v celjskem „Nar. domu“ burka v treh dejanjih „Prvi“.

Igrala se je v ljubljanskem deželnem gledališču z naravnost velikanškim uspehom. Radi tega je sklenilo tudi celjsko pevsko društvo njeno prireditve. Kakor vidimo se sezona v našem mestecu lepo razvija.

Pred vsem nas oživé predstave.

Celjski diletantje uživajo po pravici ono dobro ime, ki ga imajo že od nekdaj.

Kakor vedno bodo gotovo tudi to pot brez dvoma izvrstno rešili svojo stavljenost si nalogo.

Nasprotno pa tudi upamo, da stori slovensko občinstvo svojo dolžnost ter se v veličastnem številu udeleži te sobotne predstave.

— **Žalec.** V nedeljo, dne 9. grudnia bo občni zbor tamošnje ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Tvrška Gustel Stiger v Celju** odpustila je iz službe trg. pomočnika Ignaca Potrča. Za vzrok odpovedi se mu je navedlo, da zahaja v slovensko č

družbo in da je član „Slovenskega trgovskega društva v Celju“, kakor se vidi je postal g. Stiger zelo prevzet in menda ne ve, da je od svojega poštenega očeta podedoval premoženje, katerega so mu nanosili slovenski odjemalci.

Mi sklepamo, da ta tvrdka, ki se predrzne odpovedati svojemu pomočniku le zaradi njegovega narodnega mišljenja, za naprej ne sprejema več denarja od Slovencev; Stiger ne rabi več slovenskih strank iz dežele in mesta, ker ima denarja dovolj; v bodoče postrežejo slovenskim strankam samo Milan Hočevar na Glavnem trgu, Anton Kolenc v „Narodnem domu“, Ivan Ravnikar v Graški ulici in Franc Pečnik na Vokavnem trgu, vsi trgovci s špecerijo v Celju.

— **Tvrška Ranzinger v Celju.** Trg. pomočniku Fr. Slaviču od tvrdke Ranzinger je pred kratkim odpovedano vsled njegove narodnosti. Že nekaj dni poprej, ko je ta pozdravil zloglasnega Oechna, nahrulil je Slaviča, zakaj ga pozdravlja in ker je Slovenec, zakaj ne gre rajši k slov. trgovcu v službo. Kakor kaže, je ravno Oechs povzročitelj odpovedi g. Slaviču in one J. Potrču. Oechs bode za naprej stal pri vratih tvrdk Stiger in Ranzinger ter odvrčal slovenske kupce, katerih se navedene tvrdke ne morejo znebiti.

— **Premeščenje.** Davčni oficijal Ivan Škoflek je premeščen iz Brežic v Ptuj.

— **XI. izkaz darov za pogorelce v Radmirju v Savinjski dolini.** 195. Župnijski urad Dramlje 1840 K. 196. Župnijski urad v Galiciji 10—K. 197. Župnijski urad Kalobje pri Št. Jurju ob juž. žel. 10—K. 198. C. kr. notar Detiček v Celju, 10—K. Do sedaj nabranega denarja 293882 K. Hvala vsem darovalcem! Čisti dobiček obeh veselici na Ljubnem objavljen v VII. izkazu v skupnem znesku 35723 K je popraviti v toliko, da se je faktično nabralo čistega denarja le 29999 K. Po sklenjenih veselicih računih so namreč zahtevali še nekateri ljubenski domačini 5724 K za obrabo desek pri veselici, vožnjo smrečja itd.

Odbor za pogorelce v Radmirju. Josip Terčak, Gregor Dupelnik, nadučitelj, župnik,

Ignacij Strmecki, učitelj.

— **Čudna nemščina.** Neka savinjska občina je dobila dopisnico, pisano od rojenega Slovenca v čudni nemščini. Ko bi mož pisal slovenski, bi se vsaj lahko razumelo, a mislil je: nemščina velja več, zato pišem nemško. Pomislil pa ni, da je sedaj v posmeh vsem ljudem, ki znajo nemški. Dotična občina je dala nam na razpolago dopisnico, katero si lahko vsak ogleda v našem uredništvu. Glasi se:

Laak b. Steinbrück.
Ich ende des Gefertikter büttet ven jemand sucht eine Besitzzung habe ich an freier Hand zuferkaufen am gerade Hauptplatz das Haus 1 Stokhoh psonder Past fürein Profisionisten oder sei ver der viel guten Grund bei der für 2 Küche ist Stahlunge ist an freier Hand zu ferkaufen vegen ab Reise noch Amerka bütte bekant zu geben mehreren Leite schöne gegend und schöne gegend und schöne besitzzung ales Gemaurt zigl dekt vie es in der Petaur Zeitung ist Steierz M. Romich Laak b. Steinbrück. Preiß ist 2800 fl. letzter Preis.

Naslov dopisnici je sledeč: Löbliche Gemeinde-Amte in

Kdaj se bodo nekateri naših ljudi spametovali ter pisali v svojem maternem jeziku? Taki nemščini se mora vsakdo smejeti in Nemci sami se norujejo iz takih mož, ki bi se radi štilili

za Nemce, pa so vendar Slovenci. Slovenske občine so že toliko zavedne, da zahtevajo od oblastnih slovenske odloke in jih tudi dobijo — pa se najde kak „Romich“, ki slovenski občini piše nemški in pa še kako nemščino. Škandal! Sramota takim ljudem!

— **Kozje.** „Kmetijska podružnica“ vabi vse kmete in kmetske prijatelje na društveno zborovanje, ki se vrši v soboto, dne 8. decembra ob 3. uri popoldne v Kozjem v gostilniških prostorih g. Fran Gučeka. Vspored: 1. Poročilo o delovanju podružnice v tekočem letu. 2. O potrebi kmetijskih podružnic s posebnim ozirom na Spodnji Štajer, govori g. dr. Jankovič. 3. O gospodarskih vprašanjih, govori potovalni učitelj g. Ivan Belle. 4. Volitev novega odbora. 5. Sprejem novih udov. 6. Slučajnosti.

— **Iz Vidma.** Kateremu čitatelju „Domovine“ ni znana prijazna in lepa vas Videm ob obrežju bistrice Save? Ponosno se dvigujejo na eni strani vinorodne gore, dočim ti na nasprotno stran uhaja pogled na široko polje, dokler se ti ne vstavi na višnjevih Gorjancih. Ne le okolica je krasna, ampak tudi vas sama napravi na vsakega ugoden utis. — Sredi vasi se razprostira obširni trg, kateri ne bi niti mestu delal sramote. Trg? — Pravilneje bi pač bilo pašnik. Čudno, da se ravno naša občina tako malo briga v tej zadevi. Bi li ne bilo umestno, da celo potrebno, da bi se na trgu nasadil drevored ali uredil park, da se nudi tujcem, kateri naš kraj vsako leto posečajo, vsaj majhno šetališče. Dolgo vrsto let je puščala občina v nemar to zadevo, torej je pač že skrajni čas, da kaj ukrene.

— **V Marnbergu** ste na ondotni petrazredni, v drugem plačilnem razredu stoječi šoli razpisani dve učiteljski mesti. Prošnje so vložiti do 18. grudnia 1906.

— **Strokovni tečaj za čevljarje** se je te dni v Hartbergu zaključil z lepo razstavo vzornih izdelkov. Tečaja se je vdeležilo pet mojstrov in devet pomočnikov.

— **Zlata Gspaltl v Ptuj** je prišel v konkurz. Oskrbnik konkurznega premoženja je g. dr. Fr. Jurtela.

— **Slovenski fotografi** dobe plošče pri slovenski tvrdki: Ivan Lamprecht ml. v Mariboru Karčevin 138. Na zahtevanje naroči vam g. Lamprecht tudi vse druge fotografske potrebščine. Ker je imenovani še začetnik, priporoča se vsem amaterjem in fotografom po poklicu, da ga podpirajo, potrudil se bode jim kar najbolje postreči. Nadjamo se, da bodo naši fotografi podpirali to edino slovensko tvrdko te stroke na Spod. Štajerskem.

— **Podkupljenje.** V „tetki“ iz Gradca čitamo, da dolži koroško vse-nemško glasilo vsenemško „marburerico“, da se je dala podkupiti od vlade s 50.000 kronami, da opusti odpor proti sedmemu slovenskemu mandatu na Spodnjem Štajerju (!). Značilno je sicer, kako si zaupajo in kakšne pojme o morali imajo ti vsenemški bratci med seboj; mi si dovolimo samo opazko, da je 50.000 K pač majhno previsoko cenjeno; zadostovalo bi tudi 500 kron; ljudje bi morda poprej verjeli . . .

— **Proti draginji mesa.** V seji mestnega zbora graškega dne 26. t. n. je bil sprejet nujni predlog socijalno-demokratskega mestnega odbornika Ausobškega, ki se glasi: „Z obzirom na to, da postaja pomanjkanje mesa čedalje bolj grozeče in da to pomanjkanje provzroča čedalje višje cene mesa, tako da že danes velik del prebivalstva teh zvišanih cen ne more plačevati, izreka mestni zbor nad izreki poljedelskega ministra, katerim se ni še nikdo uprl, in s katerimi odbija

odpretje državnih mej za uvoz klavne živine, svoje najgloblje obžalovanje in proglasa to za hudo krivico, da avstrijska vlada podpira in pospešuje posebne pravice avstrijskih in ogrskih veleposestnikov in živinorejcev na veliko škodo celokupnega prebivalstva. Mestni svet pričakuje, da bodo nemudoma izvedene vse potrebne olajšave za uvoz živine in mesa. Mestni svet zahteva še posebno uvoz inozemske živine in sezidanje klavnic na vseh mejah, ki pridejo za uvoz živine v poštov.

— **Zwilchenbart v Bazlju**, ki ima agenturo za potovanje v Ameriko in o kateri pišemo v 21. številu „Slovenskih pravic“, str. 203, druga kolona, je tudi ud naše Mohorske družbe. Možu gre v prvi vrsti pač le za koledar, v katerem ima jako priročno, a ob enem tudi ceno adresno knjigo. Pred leti se je mnogo pisalo o tem, ali naj družba odpravi „Imenik članov“ v koledarju, ki je za njo najdražji in najtežji del vseh publikacij, ker zahteva mnogo dela in truda in ker je stavek vsled majhnega in drobnega tiska zelo drag. A družba ni opustila imenika. Sedaj vidimo, da se je dobra stvar zlorabila. Skoro enak slučaj se je dogodil pri „Domačem prijatelju“, ki ga izdaje Vydra v Pragi.

— **Akad. tehn. društvo „Tabor“ v Gradcu** je imenovalo tov. dr. Gregorja Žerjava o priliki njegove promocije za njegove zasluge kot prvega voditelja narodno-radikalnega dijaštva in zaslužnega ustanovitelja „Omladine“ svojega prvega častnega člana.

— **V „Novem Sl. Štajercu“** čitamo sledeče:

„C. kr. okrajni glavar v Brežicah, Julij pl. Vistarini, in njegovo gospodarstvo z javnim denarjem.

Oboje se najbolj spozna iz sledečih dejstev:

L. 1905 je c. kr. namestništvo v Gradcu po viharju poškodovanim posestnikom v kozjanskem okraju nakazalo podpore 6000 K (šeststisoč kron), katero je okrajni glavar osebno razdelil v občinah Pilštajn, Drenskorebro, Virštajn, Buče, Kozje in Lastnič.

Predložil je izkaz o razdelitvi podpor c. kr. namestništvu v Gradcu, glasom katerega je razdelil celih 6000 kron; toda v tem izkazu so sledeče „netočnosti“.

List našteva imenoma pet posestnikov v občini Buče, kateri so prejeli mesto 120 K samo 20 K, eden, Jaka Jug, celo 20 kron mesto 250 K in tri, kateri so prejeli mesto 130 K samo 30 kron.

Dveh posestnikov, Franca Laha in Jožeta Juga, ki sta „prejela“ po 100 K, pa vobče ni v občini Buče. List nadaljuje:

„V občini Drenskorebro je prejel Jože Potočnik le 20 K, ne pa izkazanih 50 K; Martin Štingl le 10 K, ne pa 110 K; Gregor Žlender le 10 K, ne pa 110 K; Franc Belak le 40 K, ne pa 50 K; Jože Bokalič le 20 K, ne pa 40 K.

Mar. Bevc nič, ne pa izkazanih 50 K; isto Fr. Lah mesto 40 K in Franc Puc mesto 120 kron. Slednjega sploh ni v Drenskemrebru.“

List našteva tudi nepravilnosti v občini Virštajn in pravi, da so, kakor je slišati, tudi v občini Pilštajn znatne difference med zneski, katere so posestniki prejeli in med zneski, ki so v uradnem izkazu izkazani kot razdeljeni in nadaljuje:

„O priliki razdelitve je na ta način seveda precej denarja preostalo;

ko se je okrajnega glavarja vprašalo, kje se razdeli ostanek, izjavil je, da ostanek dobe Križevljani.

Toda v občini Križe niti eden posestnik ni prejel podpore, drugod kot v gori navedenih občinah pa se tudi ni nič razdelilo.

Razlika med resnično razdeljenimi podporami, ki so v uradnem končnem izkazu kot razdeljene izkazane znaša skupaj najmanj 1840 K.

Približno ta vsota je tudi preostala po končani razdelitvi; to je okrajni glavar namenil Križevljanom, ti pa še dandanes zaman čakajo na podporo, četudi je obračun že davno položen.

Kje je ta denar?

C. kr. glavar trdi in se opravičuje, da je prejem vsake posamezne podpore potrjen po podpisih obdarovancev in da so tudi županipodpisali dotične izkaze. Kako pa potem to, da par posestnikov sploh ni dobili v prizadetih občinah? Odkod pa pride ta čudna razlika, da so nekateri prejeli po 10, 20, 30 K, izkazano pa je 110, 120, 130 K? Kako pa da nekateri, ki so se podpisali (ali podkrižali) niso sploh nič dobili?

Podpisi županov pač malo, ali celo nič ne dokažejo; saj marsikateri župan podpiše celo svojo smrtno obsodbo, če mu tak visok gospod ukaže!

Tako „Novi Slovenski Štajerc“ v v uvodnem članku. Sedaj pa ima besedo c. kr. okrajni glavar v Brežicah, Julij pl. Vistarini.

Koroško.

— **V spomin Simona Gregorčiča.**

Ob začetku seje odbora družbe sv. Mohorja dne 29. nov. se je družbeni predsednik, preč. g. Jan. Vidovic s srčnimi besedami spominjal nenadne smrti našega odličnega pesnika Simona Gregorčiča in izrazil sožalje družbenega odbora ob bridki izgubi, ki je zadela naš narod slovenski. Odborniki so se v znak sožalja dvignili s sedežev.

— **Iz Velikoveca.** Dne 19. novembra je bila pri okrajnem sodišču obravnava, pri kateri je zahtevala neka priča slovenski zapisnik. Sodnik je to kratkomalo odklonil. Radovedni smo, kaj odgovori pravosodni minister na tozadevno Vovškovo in Koroščevo interpelacijo v državnem zboru.

Gospodarstvo.

V Škofji Loki

dobiva mlekarna na dan po 3000 litrov mleka. Okoliškim kmetom prinaša to na leto 108.000 K dohodkov.

Kmetijski društvi

so ustanovili v Medvodah in Jesenicah na Kranjskem. Društvi imate namen prirejati predavanja o znanstveno-gospodarskih in političnih tvarinah, prirejati poučne shode in razdeljevati spise in knjižice med ude.

V Domažlicah na Češkem

so priredili meseca vinotoka dobro obiskano okrajno sadjarsko razstavo. Omenimo le, da je bilo razstavljenih 2600 vrst sadja in se je oglasilo nad 4000 kupcev. Nehote mislim tu na naše štajerske razmere. Tudi tukaj smo imeli v Mariboru sadjarsko in vinarsko razstavo — seveda nemško. Saj so tudi razstavili skoro sami „purgari“, naši kmetje niso imeli ničesar od tega. In vendar zraste pri nas toliko sadja! Nekateri naši kmetje, gg. učitelji in

duhovniki imajo krasne sadne vrte; ali ne bi kazalo, misliti na slovensko sadno in tudi vinsko razstavo? Mogoče samo okrajno, a zato pa v večjem številu. Svet naj vidi, kaj imamo! Naj le opomnim, da je bil naš rojak gospod M. Levstik odlikovan leta 1900 celo v Parizu! Blaga je že v obilici in dobrega, samo pravih ljudi in centrale ni. Zato je tako krvavo upravičena naša želja po spodnještajerski kmetijski družbi, ki bi pospeševala in varovala naše koristi, posebno koristi manjših posestnikov in gospodarjev. Malo manj piškavega politiziranja in malo več zanimanja za gospodarstvo nam je treba! O tem še izpregovorimo in ne odnehamo, dokler se nekaj ne stori, bodisi tako ali pa drugače.

Ogrski poljedelski minister Daranyi

je obljubil znižati tovarne cene za klavno živino v Budimpešto in sicer se to zgodi v najkrajšem času. Minister ima namen s tem nekoliko znižati mesne cene v Budimpešti.

Travniki in njive za deteljo

so pri sedanjih visokih cenah živine uprav zlata jama za naše gospodarje. Travnikom osobito posvečajo kmetje premalo pozornosti in oskrbovanja. Mnogi še ne vedo, da imajo važno gnojilo za nje doma v dvorišču: gnojnico. Preglejte malo svoje gnojišče in ga vzdignite majhno na eni strani, najbolje z ilovico; na drugi pa napravite jamico za gnojnico in da vam ostane v tej čimveč dragocene redilne snovi, amonijaka, vlijte v isto jamico vsaj vsak mesec liter žvepljene kisline, ki jo kupite v mestu pri špeceristu ali v drogeriji! Izvozite vsako kapljico gnojnice v kakšnem starem sodu na travnike! Domači gnoj ne zadostuje travnikom, ker ima premalo fosforove kisline v sebi. Treba vam bode kupiti umetna gnojila. Najboljša je zmes Tomasove žlindre s kajnitom. Pognojite s tem jeseni ali pa spomladi sneg! Prvo dobro posledico opazite takoj spomladi: vaši travniki bodo rmeni, ker se bo vsušil meh! Tega pa takoj pograbite ali z železnimi grabljami ali pa s travniško brano in ko bote kosili, bote videli visoke in lepe trave! Takoj prvo leto sicer ne bo popolnega uspeha; pač pa drugo leto! Predpogoj je tudi, da so travniki suhi; osušiti pa je mokre travnike najlažje z jarki ali pa se skopljejo 60—70 cm globoki kanali, se nameče v nje fažin (hoste, šibja) in se zakoplje. Za oral zadostuje 300 kg Tomasove žlindre (100 kg stane slabša vrsta (16% fosf. kisl.) pri „Kmetijski družbi“ v Ljubljani 5 K 80 h, boljša vrsta 100 kg (18% fosf. kisl.) 6 K 40 h, in 100 kg kalijeve soli (12 K 60 h). Ista gnojila se posebno priporočajo tudi za deteljične njive. Le stroškov se ne ustrašiti: kdor nič zemlji ne da, ne more tudi ničesar od nje zahtevati!

Srbska gospodarska društva na Ogrskem

imajo svojo lastno „Zvezo“. Lani je imela ta 235 včlanjenih društev z 7227 člani, kateri imajo za 69.482 K vplačanih deležev. Društva imajo 54.326 K rezervnih zakladov. Med društveniki je 6399 kmetovalcev, 104 duhovniki, 129 učiteljev, 1 učiteljica, 140 trgovcev in 455 raznih drugih članov.

Izvoz jaje iz Srbije.

V letu 1905 je izvozila Srbija 437.869 kilogramov jaje v vrednosti 284.674 kron. Vsa ta množina je baje šla v Avstrijo, kar pa ne bo res, ker ima Avstrijsko-Ogrska skoro največji izvoz jaje v Evropi. Naša država izvažava v zapadno Evropo, posebno v

Nemčijo, Francosko in Angleško jaje za 90 milijonov kron. Presega jo Rusija s 120 milijoni kron. Iz Balkana pride največ jaje iz Bulgarije; ta je izvozila leta 1905 12 milijonov kilogramov. Srbski izvoz jaje je zelo padel, kar je Srbom v veliko škodo.

Druge slovanske dežele.

— **Česke vesti.** V „Prosvetni zvezi“ se je sprožila misel, naj bi se delalo na to, da bi bil vpeljan deželni zakon, ki bi nalagal občinam dolžnost ustanavljati javne knjižnice in čitalnice. Na čelu tej akciji stoji vseučišni profesor dr. Drtina. Že ta oseba sama pomeni, da bo prišla stvar v najboljši tir.

Dijaštvo češke tehnike j zlovoljno na profesorski zbor, ker je le-ta ob priliki stoletnega jubileja ustanovitve politehničnega zavoda praškega podelil namestniku grofu Condanhove častni doktorski naslov tehničnih ved. Ko se je toraj vršil 9. t. m. shod čeških tehnikov, katerega se je udeležilo nad 2000 poslušalcev visoke tehnične šole, so dijaši sprejeli z nesoglasjem in odporom rektorjev govor in ravno tako tudi dekanov. Tudi na nemški tehniki so se delili ob tej priliki doktorski naslovi. Toda prejel ga ni no beden tak, ki bi ne bil dovršil visoke tehnične šole. Isto so zahtevali češki tehniki in zato jim ni bilo po volji omenjeno imenovanje.

— **Češka deželna zveza** za pospešitev tujskega prometa ima že nad 1000 članov. Odbor jako pridno deluje in stremi za tem, da bi delovanje zveze v kratkem času dospelo na tisto višino, kot so tujezemski podobni zavodi.

— **Pri kazenskem sodišču** v Pragi so imeli zelo star zvon, ki je zvonil na smrt obsojenim pred njihovo usmrtitvijo. Sedaj se ga je oddalo mestnemu muzeju.

— **Shod bančnih uradnikov.** V začetku tega tedna se je vršil v Pragi shod bančnih uradnikov. Udeležba je bila mnogoštevilna od češke in od nemške strani. Vršilo se je posvetovanje glede ustanovitve samostojne organizacije. Dela se na zvezo bančnih uradnikov v Avstriji s sedežem v Pragi. Navzoči so izjavili, da mora biti organizacija ustanovljena na podlagi narodne avtonomije in popolne jezikovne ravnopravnosti.

— **Volilno gibanje na Moravi.** Volitve v mestno skupino se bodo vršile 29. t. m. Volilo se bo na podlagi narodnega katastra. Čeških mestnih volilnih okrajev je 20. Klerikalci ne bodo postavili oficijelnih kandidatov. Podpirali bodo staročeško kandidatno listino. Glavni boj se bo bil med ljudsko in narodno stranko. Pa tudi napredna stranka bo krepko posegla v mes.

— **Češki deželni zbor** se snide takoj po Božiču na tridnevno zasedanje, da uredi začasni proračun in nekatere druge nujne zadeve.

— **V Prago** pride za dalje časa več ruskih pisateljev, da bodo proučevali češke razmere.

— **Prusko nasilje.** Proti kanoniku Klosu je uvedena kazenska preiskava, ker je baje ščuval poljsko šolsko mladino k stavki. Iz istega vzroka je uvedena kazenska preiskava tudi proti mnogim starišem. Od gotove nemške strani je bil dan nasvet, da naj vlada odvzame starišem otroke ter naj jih da v poboljševalnice. Ker bi pa to težko šlo z vsemi, ker je nad 40.000 stavkajočih, naj se da le vsakega desetega v poboljševalnico.

Društvo uradnikov de-narnih zavodov v deželah češke krone je poslalo na vse češke

poslanske klube v državnem zboru rad nameravane ustanovitve centralne združne blagajne izjavo, v kateri odločno protestira proti ustanovitvi takega zavoda s sedežem na Dunaju. To ustanovitev smatra kot nevaren korak nemških avstrijskih centralistov proti češkim težnjam in stremljenju po gospodarski in politični samostojnosti. Če bi se nameravana ustanovitev vresničila, bi bila organizacija čeških denarnih zavodov zelo oslabiljena. Nadalje protestirajo iz gospodarskih ozirov, ker bi se tako podpiralo s češkim denarjem zavod, ki bo služil v prvi vrsti alpskim Nemcem in gališkim židom. Društvo se obrača na vse češke poslance, da bi še pravočasno storili resne korake proti nameravani ustanovitvi.

„Narodni Listy“ se obračajo s prošnjo na češke žene in dekleta, da naj bi ne zametavale pri česanju izpadlih las, temveč da bi jih shranjevale in potem dodarile „Osrednji šolski matici“, ki bi jih prodala; na ta način bi nastal za ta tako potreben naroden zavod nov yir dohodkov. Zelo dobro bi bilo, da bi isto storilo slovensko ženstvo v korist družbe sv. Cirila in Metoda.

Češki dom na Dunaju. Dunajski Čehi prirede dva dni trajajočo manifestačno slavnost z zelo bogatim programom v korist bodočemu Češkemu domu, v katerem bodo imela svoje prostore glavna dunajska češka društva. V ta namen imajo nabranih že 150.000 kron; ta svota se ima za časa dvodnevne slavnosti zvišati za 50.000 K. Ko bo nabranih 200.000 K, bo položen temeljni kamen.

Najstarejša trgovska šola na Češkem. 18. novembra se je vršil 40 letni jubilej ustanovitve prve trgovske šole v Karlinu. Udeležba je bila zelo mnogoštevilna, zlasti iz trgovskih krogov.

Pruski barbarizem in nasilje. Kakor poroča „Köln. Ztg.“ je naučno ministrstvo na cesarjevo povelje zavrnilo prošnjo nadškofa Stablowskega ter gnezenskega in poznanjskega kapitela. Imenovani so se obrnili s prošnjo naravnost na cesarja. Prosili so, da bi se naredba glede učnega jezika v šolah vsaj v toliko spremenila, da bi se poljska mladina učila veronauka v materinščini, ne pa v nerazumljivi joj nemščini. Vse prošnje zaman! Tudi pritožbe in interpelacije poljskih poslancev ničesar ne pomagajo.

Jubilejna razstava za delokrog praške trgovske in obrtniške zbornice l. 1908. 15. novembra se je vršil ustanovni shod izvrševalnega odbora. Iz odborovega poročila je razvidno, da so obljubila vsa ministrstva, nadalje c. kr. nameštvo za češke dežele ter praško mesto gmotno in moralno podporo. Odbor je že ukrenil vse potrebno, kar se tiče organizacije in izvršitve razstave.

Hrvatsko društvo za narodno prosveto se zmiraj bolj razširja. Vsak dan se prijavljajo odlični meščani zagrebški, da duševno vzdignejo prosti hrvatski narod. Visokošolci prirejajo analfabetske tečaje. Celo na slepce razširja društvo svoje delovanje.

Zadnjo soboto je zboroval na Dunaju poseben odsek za povzdigo Dalmacije pod predsedstvom ministrskega predsednika Becka. Sklenili so popravo zemlje z melioracijami (gnojenje z apnom, prekopavanje in preoravanje zemlje, sadenje rastlin z globokimi koreninami itd.), ureditev potokov, povzdigo vinoreje, ureditev železnične mreže in zveze z Bosno, odpravo močvirja na mnogih mestih, zlasti pa povzdigo ljudskega in strokovnega šolstva. Nadalje imajo namen urediti promet s tujci. Napravili bodo podrobni načrt in račun. Bodemo videli, kaj bo iz tega!

Svetovne vesti.

— Nemška kolonizacija na Hrvaškem. Mažarska banka za kolonizacijo je prodala v Uljaniku pri Daruvaru sveta za 2600 njiv skupini 16 nemških družin. Hrvati v Ameriko — Nemci na Hrvaško.

— Sokolski list. Decembra izide v Sr. Karlovcih prva številka srbskega sokolskega lista: „Srpski Soko“. Urednik mu je dr. Laza Popović.

— Na Manili (Vzhodna Azija) je dovolil guverner, da so vcepili zdravnik 24 jetnikom kolero. Deset jetnikov je že umrlo. Čitamo, da učenjaki ne bodo kaznovani, ker niso imeli namena usmrtiti jetnike, ampak le do neke meje preiskovati bolezen. Rodbine umrlih dobe podporo. Stvar je, najsi je tako ali tako, vendarle obsojanja vredna!

— Plavajoče mine se še vedno dobe v vzhodni Aziji. Pred kratkem se je taka mina, priplavajoč na suho, raznesla in ubila 10, ranila pa 56 ljudi.

— Slovenskoamerikanske novice. V Jolietu so Slovenci priredili bazar v korist svoji novi cerkvi. Imeli so 10.000 K čistega dobička. — V istem mestu so igrali v soboto 17. pr. m. žaloigro „Mlinar in njegova hči“ s krasnim uspehom. — Neki Feliks Stanec je padel pri plavžu v posodo z vrelo vodo in se do smrti opeknel. — Zanimivo je, da imamo nemčurje celo v Ameriki, v slovenski naselbini Kauzasu. Ta golazen tedaj nikjer ne pozebe!

— V železničnem svetu so sprejeli nasvet Jožefa Richla tičoč se direktnih podnevnih brzovlakov Dunaj-Bolcan-Meran; nadalje nasvet župana Hribarja, da se pripnejo podnevnim brzovlakom na progi Nabrežina-Mürz-zuschlag gostilniški vozovi; potem nasvet udov Kaftana in Bondyja, tičoč se direktnih vlakov med Trstom in Berlinom via Praga.

— V Poznanju, 28. list. Danes se je začela pred deželnim sodiščem obravnava proti 12 osebam, katere so lausko leto poneverile mnogo orožja in streliva.

— Zrakoplov. Vojaško ministrstvo francosko je prevzelo zrakoplov, ki se da voditi. Lebaudy se je na zrakoplovu sedemkrat z uspehom vzdignil, na kar je prevzelo ministrstvo ta zrakoplov „Patrie“.

— Železniška nesreča v Ameriki. V postaji Woodville, ne daleč od Chicaga, sta trčila skupaj tovorni in osebni vlak. Sljednji je bil napolnjen ponajveč s poljskimi izseljenci. Vlak se je vnel in 40 do 50 potnikov je storilo žalostno smrt. Posebno žalosten je slučaj 20letne Marije Liček, ki se je peljala k poroki. Strlo ji je hrbtenico. Kriva je malomarnost osobja.

— Štrajk. V Rimu so uslužbenci pri cestni železnici; nato je ravnateljstvo odpustilo vse in jih le malo nazaj sprejelo; isti pa štrajkajo naprej.

— Novi polki. Mažarski list „Az Ujssag“ piše, da bo ustanovljenih 24 novih polkov redne stoječe vojske.

— Velika eksplozija. Pri Dortmundu na Nemškem je zletela v zrak velika tovarna za eksplozivne snovi. Vsa okna daleč naokrog so pobita. Govori se, da je 300 oseb mrtvih in ranjenih. Kruppovi livarni je odneslo streho. V neki ulici so razrušene skoro vse hiše.

— Francoski senat se je izrekel za odpravo smrtno kazni. Za poročevalca je izvoljen senator Crupi.

— Nesreča v cirkusu. V Berlinu, v svetovnoznanim cirkusu Schumann je zgrabil tiger krotilca Henricksena in ga težko ranil.

— Štrajk železničarjev grozi izbruhniti na državnih železnicah v južni Ogrski.

— Obdelane zemlje je v Rumuniji 7.968.296 hektarov. Od teh je polovica, namreč 3.787.192 ha v posesti 4171ih veleposestnikov, med tem ko nima 259.000 kmetskega ljudstva ni jedne pedi zemlje. Posestnikov z 1—2 oraloma zemlje je 147.960 in z 2—3 celih 138.000.

— Tepež. Med klerikalci in republikanci v Madridu je prišlo do krvavega pretepa. Ranjenih je mnogo oseb.

— Italijanske železnice imajo tako malo voz, da se je ustavil ves promet iz Genove. Trgovci v Genovi so se posvetovali, kaj storiti. V Turinu je ustavilo 15 livarn delo, ker nimajo gradiva. Znano je tudi pri nas, da ustavljajo zelo rade italijanske železnice avstrijske vozove v Italiji, da jih rabijo, četudi plačujejo na zamudah občutne kazni.

— Župana Smitha v San Francisku v Ameriki so aretirali. Zahteval je od krčmarjev po 1500 dolarjev, ako so hoteli imeti podaljšanje koncesije. Imel je tudi skrivno tolerančno hišo. Poprej je bil navaden godec s 24 dolarji na teden, sedaj pa ima 3 milijone dolarjev premoženja.

— Sestro je ustrelil v Lipi pri Komnu 10letni bratec. Mladi ubijalec je bil skupaj v sobi s svojo štiriletno sestro Justino Kavčič in se igral. Dobil je v roke revolver, ga je sprožil in krogla je zadela deklico v prsa. Šla je skozinskozi. Deklica je v smrtni nevarnosti, ker so najbrž pljuča težko ranjena.

Loterijske številke.

Dunaj, dne 1. grudnia 1906: 27, 77, 65, 11, 60.
Gradeč, „ „ „ „ 65, 57, 66, 36, 29.

Izjava.

Obžalujem, da sem gospoda Janeza Bovha-ta javno razžalil in ga tem potom prosim odpuščanja.

(617) I Blaž Kristanšek.

Kupujte narodni kolek!

VIZITKE

priporoča

Zvezna tiskarna

Poskusite in priporočite
== izdelke ==

Vydove tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Ilustrovani narodni koledar

za leto 1907

je ravno izšel v založbi Zvezne tiskarne v Celju.
Cena broš. K 1'—, eleg. vezan K 1'50, po pošti 20 vin. več.
Zanimiva vsebina. Okusna oprema.

Vsako leto razprodan

Kontoristinja

vešča slovenščine, nemščine in korespondence, izvršivša dva letnika ženskega učiteljskega isče službe.

Naslov: **Upravništvo Domovine v Celju.**

Velike prodajalne
prostore z vsopotrebno
opravo odda s
1. marcijem t. l.

POSJOJILNICA v VITANJI v
lastni hiši v Vitanji.

Natančneja pojasnila daje
tajnik in učitelj

R. Kosèr, Vitanje.

Za sv. Miklavža in Božič lepe in vsakovrstne igrače, priporoča

Peter Kostič v Celju.

Več kovaških
pomočnikov

zdravih in krepkih sprejme takoj za izdelovanje sekir

železnarna A. Pognčnik, v Rušah nad Mariborom.

Pratike

Blaznikove in družinske se dobivajo na debelo in drobno po izvirnih cenah

v Zvezni trgovini v Celju.